

Pia Olsen Dyhrs 1. maj-tale

Taler

Pia Olsen Dyhr
Formand for Socialistisk
Folkeparti

Dato

1. maj 2022

Dette har ikke været den letteste 1. maj-tale at skrive.

Det er alvorlige tider.

Mens vi sidder her med kaffen, og nogle måske får en Gammel Dansk, falder bomberne og kampene fortsætter i Ukraine.

Danmark har foreløbig modtaget mere end 25.000 flygtninge fra Ukraine.

Og mange flere forventes at komme. Mange flere.

Der bliver knaphed på visse fødevarer, og priserne på materialer og på gas, el og benzin stiger hastigt over hele Verden.

Så vi må være ærlige overfor hinanden:

Mange af de ting vi har bygget op, udbygget, forsvaret, slidt på, repareret på, i det danske samfund og i den danske velfærd - vil i de kommende år møde et helt nyt pres:

De mange flygtninge skal have tag over hovedet. Børn skal i skole.

Der bliver brug for lægehjælp, for tolke, for pædagoger... - fortsæt selv listen...

Så hvad vi virkelig får brug for er:

Solidaritet. Sammenhold. Ansvarlighed.

Mere end noget andet er det dét vi som danskere skal mobilisere.

Og i den forstand er begreber som solidaritet, sammenhold og ansvarlighed jo ikke hverken fremmede eller upassende på en 1.-maj.

Tværtimod.

For er det ikke netop de værdier som kampen har stået om, også i arbejderbevægelsen?

Solidariteten på arbejdspladsen?

Solidariteten med sit fag og fagfæller?

Solidariteten med andre faggrupper i deres retfærdige kamp...

Og så selvfølgelig den internationale solidaritet, som en grundpille i arbejderbevægelsen kamp?

Er det ikke netop kampen for rettigheder og bedre vilkår, som 1.-maj handler om?

Og er det ikke ansvarligheden for et ordentligt samfund, med fair vilkår og en ordentlig balance mellem rettigheder og pligter, at tryghed og frihed også gælder for menigmand, som arbejderbevægelsen har taget på sig?

Det skulle jeg mene.

Det er værdier som venstrefløjen og fagbevægelsen har kæmpet for.

Både i freds- og i krigstid.

Og må jeg ikke bare her nævne, at én af de ting I og vi har kæmpet for, også har været en værdig alderdom.

Et liv efter arbejdslivet, hvor man stadig har gode år foran sig.

Et liv efter arbejdslivet, med godt helbred og tid til haven og børnebørnene og

en rejse i ny og næ.

Jeg er derfor lodret uenig med De Radikales leder, Sofie Carsten Nielsen, når hun for nogle uger siden pludselig åbnede op for igen at lade pensionsalderen stige.

Lodret uenig.

Vi skal fortsat sikre en god tid efter arbejdslivet!

[...]

Selv om vi heldigvis ikke er i krig i Danmark, så mærker vi krigen.

De stigende priser på vores mad.

Og som vi selv mærker, når vi skal købe materialer til at reparere hegnet ind til naboen, hjælpe ungerne med at sætte en væg op i deres første lejlighed, eller når vi vil bygge en ny terrasse i sommerhuset.

De stigende priser på vores el og benzin, som gør den samme tur til arbejde dobbelt så dyr.

Når vi skuer op for varmen i en lang og kold vinter, der strækker sig langt ind i foråret...

Dét kan mærkes.

På 1. maj er det jo sjældent den grønne omstilling og klimakampen vi taler mest om.

Men i år giver det mere mening end nogensinde.

For Ruslands krig mod Ukraine er jo desværre finansieret af os i Europa, fordi vi køber Putins olie og gas.

Derfor skal vi sætte turbo på den grønne omstilling...

Vi skal med endnu større hast omlægge til frihedsenergi – sol, vind og biogas – så vi ikke skal finansiere Putins uhyrligheder.

Vi kan nu både gøre det nødvendige for klimaet – og samtidig bringe Putin økonomisk og militært i knæ.

Gennem grøn energi. Gennem frihedsenergi. Dét er godt!

For SF er det afgørende, at den krise-regning som kommer, rammer socialt balanceret.

Så det bliver en opgave for os på Christiansborg, at sikre solidariteten, sammenholdet og ansvarligheden, når så manges vilkår er blevet vanskeligere på så kort tid.

[...]

Til slut blot en appel:

Det er mere nu, end måske nogensinde i vores levetid, at vi skal udvise solidaritet, sammenhold og ansvarlighed.

Med hinanden.

Med vores samfund.

Med Ukraine og de ukrainske flygtninge.

Og vi skal nok også finde tålmodigheden frem.

Og måske også engang imellem lidt tilbageholdenhed...

For ikke alt er helt som det plejer, eller helt som vi havde håbet og forventet.

Samfundskontrakten, med hvad vi yder til fællesskabet og hvad vi med rimelighed har forventet at fællesskabet, har skullet yde for os, vil - tror jeg - forskyde sig lidt i de kommende år.

Og jeg siger det faktisk for at forventningsafstemme.

Jeg kunne jo godt stå her, på denne Arbejdernes Internationale Kampdag, og holde en flammetail om alle de krav og forventninger som det ene eller andet fagforbunds medlemmer med god ret kunne kræve...

Jeg kunne tage det lette stik hjem, og lade som om dette var en 1.-maj som alle de andre vi har oplevet sammen.

Men det ville være at stikke jer blå i øjnene.

For ikke meget er helt som det plejer, når man kigger på de begivenheder som om noget præger Verden lige nu:

Krigen i Ukraine, og Ruslands drømme om at være den stormagt, som de aldrig bliver igen, men som de vil kæmpe bitterligt for.

Den økonomi i Verden, som med rekordfart er præget af mangel på produkter og på inflation, der gør hverdagen dyrere for os alle sammen.

Så I ved lige så godt som jeg, at selv om 1. maj kaldes ”kampdagen” - så er det reelt fest- og markeringsdagen.

Kampen ligger nemlig de 364 andre dage om året.

Sådan er det også i fremtiden.

Trods alvorlige tider, så er der stadig meget at slås for herhjemme:

Ligeløn, for eksempel. Noget så enkelt, som at mænd og kvinder får samme løn for samme arbejde.

Og at de typiske kvindeerhverv ikke aflønnes dårligere.

At det at du har født børnene ikke hægter dig af på pensionskontoen.

Bekæmpelse af stress og dårligt arbejdsmiljø.

Fleksibilitet i hverdagen.

Færre bureaukratiske spændetrøjer.

Flere gode kolleger - og vagtplaner man kan planlægge efter, så man ved, hvornår man har fri.

Der er stadig noget at kæmpe for. Og det vil vi gøre. Sammen.

Også selv om vi lige nu har nogle særlige udfordringer på grund af krigen i Ukraine.

Jeg er faktisk rørt over det sammenhold og den solidaritet og den ansvarlighed, som jeg synes jeg møder og som jeg hører om, i denne svære situation.

Det giver håb for fremtiden, trods alle trængsler.

Også den kamp skal vi fortsætte sammen.

God 1. maj!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Krigen i Ukraine 2014/2022-, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pia-olsen-dyhers-1-maj-tale-2022>